

[Handelsministeren.]

udvalget er et udvalg på 17 medlemmer, der er nedsat i henhold til loven af 1964 om valutaforhold, og over for dette udvalg skal vedkommende minister redegøre for mere eller mindre betydende foranstaltninger, der gennemføres i medfør af valutalovens bestemmelser. På forhånd synes det mig derfor særdeles rimeligt, at det er valutaudvalget, der skal forhandles med; det har, om jeg så må sige, forstand på varer og varers bevægelser. Men det kan vi jo drøfte nærmere i udvalget.

Hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) havde jo ikke stor plads at lægge sin sympati på, og jeg var nok klar over det, for normalt er det jo rigtigt, at ikke alene venstre, men også andre partier har set kritisk på bemyndigelseslove. Også hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) har opholdt sig ved § 1, stk. 2, og det vil jeg gerne drøfte videre i udvalget. Jeg tror nok, at jeg må sige til hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt), at hvis denne lov havde eksisteret i 1967, så er det i hvert fald mit personlige skøn, at den ikke alene var blevet benyttet, men at den også burde være blevet benyttet. Det havde givet adskillig mere tryk, det havde givet os fastere holdning udadtil, og det havde unægtelig også forhindret mange benzindunke i at stå i garagerne rundt omkring. Denne hamstring er en vederstyggelighed, men den kan ikke undgås, hvis der ikke gribes ind.

Jeg kan svare hr. Erik Hansen (Ålborg amt), at jeg under alle omstændigheder ville foretrække at udnytte denne bemyndigelse ved at kalde valutaudvalget ind først og drøfte spørgsmålet med det; det er en selvfølge, at man vil gøre det. Det er også en selvfølge, at hvis en situation trækker op, vil man helst begynde at foretage tilrettelæggelsen af rationeringen, og hvad der mere hører til, i så god tid som muligt. Men i det øjeblik man begynder på disse videregående skridt, begynder jo samtidig næsten automatisk hamstringsbestræbelserne, således at man må begynde med indgreb over for olieselskabernes udlevering, og det kan man også kun gøre, hvis man har bemyndigelse til det.

Jeg er meget villig til at drøfte lovforslaget i et udvalg og give de yderligere supplerende oplysninger, det måtte stå i min magt at

give, og ser altså hen til denne udvalgsbehandling.

Lis Groes: Jeg vil gerne takke ministeren for besvarelsen og sige, at jeg er fuldstændig enig med ministeren i hans skøn vedrørende olieforstyrrelserne.

Jeg vil sige med hensyn til det konservative folkepartis stilling til denne lovgivning, at det glæder mig at høre, at man, allerede medens den tidligere regering sad, i hvert fald var på vej. Imidlertid er der også en historie bag dette — det var vist, før den nuværende højtærede minister kom ind i folkettingen — idet vi har debatteret denne bemyndigelseslovgivning nok så mange gange og altså haft svært ved at trænge igennem med de synspunkter, den daværende regering havde.

Men der er én ting, der interesserer mig i anledning af hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt)s meget beherskede tilslutning. Er dette et regeringsforslag, og er altså partiet venstre med til at stille det? Eller er det sådan, at partiet venstre har givet tilslutning til, at dette lovforslag må komme frem, men det må ikke gennemføres? Man måtte jo forstå på hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt), at nu havde han altså ikke kunne hindre, at det kom frem, men gennemføres skulle det sandelig ikke. Så mange paragraffer er der jo da ikke i lovforslaget, at vi ikke skulle kunne få dem klaret i denne samling, hvad?

Jens Peter Jensen (Sorø amt): Jeg vil gerne takke den højtærede handelsminister for de supplerende oplysninger, vi fik vedrørende sagens substans. Og jeg vil også gerne notere — det gjorde jeg endda med særlig interesse — de oplysninger, vi fik om de politiske muligheder, der sådan i al hemmelighed viser sig at have foreligget for den tidligere regerings forslag. Det er en skam, at den tidligere minister ikke er til stede i salen, for så ville han sikkert sådan på jævnt folkeligt dansk have udbrudt: ja, det er, hvad man kalder, at 10-øren falder langsomt.

Nu siger den højtærede handelsminister, at hvis vi havde haft denne lov i sommeren 1967, så ville den være blevet benyttet, og så burde den have været benyttet. Se, det gør mig jo ikke mere tryk ved det hele, for det tyder jo altså på, at man i admi-